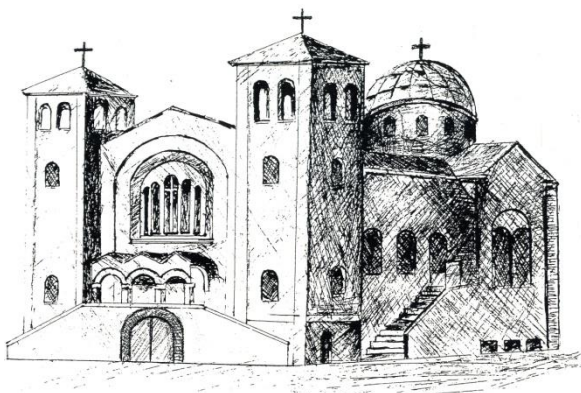

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, February 28, 2021
Sunday of the Prodigal Son

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

For all other donations:

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 28 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΖ΄ Λουκᾶ (τοῦ Ασώτου)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

Δευτέρα, 1^η Μαρτίου, 2021

Ευδοκία Οσιομάρτυς

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 2 Μαρτίου, 2021

6:00 μ.μ. – Παράκληση

Τετάρτη, 3 Μαρτίου, 2021

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Παρασκευή, 5 Μαρτίου, 2021

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Σάββατο, 6 Μαρτίου, 2021

Α΄ Ψυχοσάββατο

9:00 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 7 Μαρτίου, 2021

Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, February 28, 2021

Sunday of the Prodigal Son

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Monday, March 1, 2021

Eudokia of Heliopolis

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, March 2, 2021

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, March 3, 2021

Greek School Virtual Teaching

Friday, March 5, 2021

Greek School Virtual Teaching

Saturday, March 6, 2021

1st Saturday of the Souls

9:00 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, March 7, 2021

Judgment Sunday (Meatfare Sunday)

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

**Prokeimenon. Mode Plagal 1.
Psalm 11.7,1**

You, O Lord, shall keep us and preserve us.

Verse: Save me, O Lord, for the godly man has failed.

The reading is from St. Paul's First Letter to the Corinthians 6:12-20

Brethren, "all things are lawful for me," but not all things are helpful. "All things are lawful for me," but I will not be enslaved by anything. "Food is meant for the stomach and the stomach for food" -- and God will destroy both one and the other. The body is not meant for immorality, but for the Lord, and the Lord for the body. And God raised the Lord and will also raise us up by his power. Do you not know that your bodies are members of Christ? Shall I therefore take the members of Christ and make them members of a prostitute? Never! Do you not know that he who joins himself to a prostitute becomes one body with her? For, as it is written, "The two shall become one flesh." But he who is united to the Lord becomes one spirit with him. Shun immorality. Every other sin which a man commits is outside the body; but the immoral man sins against his own body. Do you not know that your body is a temple of the Holy Spirit within you, which you have from God? You are not your own; you were bought with a price. So glorify God in your body and in your spirit which belong to God.

**Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.
ΨΑΛΜΟΙ 11.7,1**

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Κορινθίους α' 6:12-20 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνῃς μέλη; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστίν. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; Καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν, ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ.

The Gospel According to Luke 15:11-32

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons; and the younger of them said to his father, 'Father, give me the share of the property that falls to me.' And he divided his living between them. Not many days later, the younger son gathered all he had and took his journey into a far country, and there he squandered his property in loose living. And when he had spent everything, a great famine arose in that country, and he began to be in want. So he went and joined himself to one of the citizens of that country, who sent him into his fields to feed swine. And he would gladly have filled his belly with the pods that the swine ate; and no one gave him anything. But when he came to himself he said, 'How many of my father's hired servants have bread enough and to spare, but I perish here with hunger! I will arise and go to my father, and I will say to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son; treat me as one of your hired servants.' And he arose and came to his father. But while he was yet at a distance, his father saw him and had compassion, and ran and embraced him and kissed him. And the son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son.' But the father said to his servants, 'Bring quickly the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes

on his feet; and bring the fatted calf and kill it, and let us eat and make merry; for this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found.' And they began to make merry. Now his elder son was in the field; and as he came and drew near to the house, he heard music and dancing. And he called one of the servants and asked what this meant. And he said to him, 'Your brother has come, and your father has killed the fatted calf, because he has received him safe and sound.' But he was angry and refused to go in. His father came out and entreated him, but he answered his father, 'Lo, these many years I have served you, and I never disobeyed your command; yet you never gave me a kid, that I might make merry with my friends. But when this son of yours came, who has devoured your living with harlots, you killed for him the fatted calf!' And he said to him, 'Son, you are always with me, and all that is mine is yours. It was fitting to make merry and be glad, for this your brother was dead, and is alive; he was lost, and is found.'"

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 15:11-32 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς

τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῷ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη.

The Righteous Martyr Eudocia the Samaritan

March 1

Eudocia lived in the Phoenician city of Heliopolis during the reign of Trajan. Initially, Eudocia was a great debauchee, but afterward she was a penitent, an ascetic, and finally a martyr. Through her harlotry she amassed a huge fortune. The change in her life occurred inadvertently, through God's providence and a certain elder, the monk Germanus. Having come into the city on an obedience, Germanus was residing at the home of a Christian whose house was adjacent to that of Eudocia. In the evening, according to monastic practice, he began to recite the Psalter and a book on the Dread Judgment. Eudocia heard him and eavesdropped attentively to the end. Fear and

terror overcame her, and she remained awake until dawn. At daybreak she sent her servant to beseech the monk to come to her. Germanus came, and a lengthy conversation took place between them about what the elderly monk had been reading the night before, and about faith and salvation in general. As a result of their conversation, Eudocia petitioned the local bishop to baptize her. Following her baptism, Eudocia bequeathed her entire estate to the Church, to be distributed among the poor. After dismissing her servants and slaves, she withdrew to a convent. Thus, Eudocia resolved to dedicate herself to the monastic life: obedience, patience, vigils, prayer and fasting. After thirteen months Eudocia was elected abbess. She lived in the convent for fifty-six years and was found worthy before God. He endowed her with such grace that she even raised the dead. When the persecution of Christians began under Prince Vincent, St. Eudocia was beheaded. Eudocia is a glorious example of how a vessel of impurity can be purified, sanctified and filled with the grace of the Holy Spirit, the precious fragrance of heaven.

Οσιομάρτυς Ευδοκία η Σαμαρείτις

Η οσιομάρτυς του Χριστού Ευδοκία καταγόταν από τη Σαμάρεια και ζούσε στην Ηλιούπολη της Φοινίκης (σημ. Λίβανος), επί βασιλείας Τραϊανού (96-116). Καθώς εστερείτο κάθε γνώσης των θείων πραγμάτων, παρασύρθηκε σε βίο έκλυτο και παρέδωσε στην πορνεία το σώμα της, το οποίο ο Δημιουργός είχε προικίσει με σπάνια ομορφιά. Τόσοι πολλοί ήσαν εκείνοι που έρχονταν ακόμη και από μακριά και προσέφεραν γενναία ποσά για να απολαύσουν τα θέληγτρά της, ώστε απέκτησε από αυτή την επαίσχυντη συναλλαγή μεγάλη περιουσία.

Ζούσε σε άκρα ακολασία ως την ημέρα που ένας μοναχός ονόματι Γερμανός, ερχόμενος στην πόλη για δουλειές, κατέλυσε στο διπλανό σπίτι. Το βράδυ, αφού έψαλε την εσπερινή ακολουθία στο δωμάτιό του την ορισμένη ώρα, σαν να βρισκόταν στο μοναστήρι του, ο Γερμανός άρχισε να διαβάζει μεγαλόφωνα ένα βιβλίο που περιέγραφε την ημέρα της Κρίσεως, τις τιμωρίες των αμαρτωλών και τις ανταμοιβές των δικαίων. Ακούγοντας τα φοβερά λόγια αυτά η Ευδοκία συγκλονίστηκε, η συνειδήσή της αφυπνίστηκε από τη χαύνωση στην οποία την είχαν βυθίσει τόσα χρόνια αμαρτίας και όλη τη νύχτα θρηνούσε με ποταμούς δακρύων. Το πρωί έτρεξε στον Γερμανό, έπεσε στα πόδια του και τον ικέτευσε να της δείξει την οδό της σωτηρίας. Αφού την κατήχησε δεόντως, ενεργώντας ως φρόνιμος πνευματικός πατήρ, ο Γερμανός την έστειλε στην οικία της ώστε να υποβάλει επί μία εβδομάδα σε δοκιμασία την απόφασή της, με προσευχή και περισυλλογή.

Καθώς προσευχόταν τη νύχτα θρηνώντας για τον παρελθόντα βίο της, η Ευδοκία είδε ξαφνικά φως απαστράπτον και τον αρχάγγελο Μιχαήλ, ο οποίος είχε έλθει για να την οδηγήσει στον ουρανό, όπου η χορεία

των εκλεκτών την υποδέχθηκε με χαρά, ενώ πιο πέρα ο Διάβολος, με μορφή γιγαντόσωμου πλάσματος, μαύρου και αποκρουστικού, κατηγορούσε τον Θεό για αδικία επειδή δέχθηκε τόσο γρήγορα τη μετάνοια και μεταστροφή της ακόλαστης αυτής γυναίκας.

Ακούσθηκε τότε γλυκυτάτη φωνή εξ ουρανού που έλεγε: «Αυτή είναι η ευδοκία του Θεού: να υποδέχεται φιλεύσπλαχνα τους μετανοούντες». Και κατ' εντολή του Θεού ο Αρχάγγελος επανέφερε την Ευδοκία στο κατάλυμά της, υποσχόμενος την συνδρομή της θείας χάριτος στους αγώνες κατά της αμαρτίας που όφειλε του λοιπού να φέρει εις πέρας. Ολόχαρη και γεμάτη εμπιστοσύνη στην ευσπλαχνία του Κυρίου η Ευδοκία βαπτίστηκε από τον επίσκοπο της πόλεως Θεόδοτο, και ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες του πνευματικού της πατρός έσπευσε να παραδώσει την περιουσία, που είχε αποκτήσει επαίσχυντα, σ' έναν ιερέα, για να τη μοιράσει στους πτωχούς· κατόπιν, αφού λυτρώθηκε από τα δεσμά του κόσμου και από κάθε βιοτική μέριμνα, πήγε να συναντήσει τον Γερμανό, ο οποίος μεσολάβησε ώστε να γίνει δεκτή σε μια γυναικεία μονή κοντά στη δική του. Μόλις μπήκε στο στάδιο της ενάρετης πολιτείας, η μακαρία έδειξε θερμό ζήλο για να σβήσει με την άσκηση και με τα δάκρυα κάθε ίχνος από τα παλιά της πάθη. Έφερε πάντοτε τον χιτώνα που της είχαν φορέσει στο βάπτισμα, χωρίς να τον αλλάζει ποτέ, αποστήθισε το Ψαλτήρι, και τρεφόταν με την προσευχή και μελέτη του θείου Λόγου μάλλον παρά με γήινες τροφές. Με αυτή τη θαυμαστή διαγωγή και την καλή αλλοίωση έλαβε από τον Κύριο την εξουσία να επιτελεί θαύματα, και όταν κοιμήθη η ηγουμένη, εξελέγη από την αδελφότητα διάδοχός της. Εκείνο τον καιρό κάποιοι από τους πρώην εραστές της, έχοντας πληροφορηθεί ότι η ωραία

Ευδοκία απέρριψε τις απολαύσεις των επιγείων και τη λατρεία των ειδώλων και καταπονούσε το σώμα της για την αγάπη του Χριστού, κατήγγειλαν στον αυτοκράτορα ότι χρησιμοποιεί την περιουσία της οικοδομώντας στην έρημο καταλύματα για τους χριστιανούς, οι οποίοι απειθούν στην εξουσία του και στη θρησκεία της αυτοκρατορίας. Όταν ο αξιωματικός και οι 300 στρατιώτες που έστειλε ο αυτοκράτορας θέλησαν να εισέλθουν στη μονή της αγίας, εμποδίστηκαν από θεία δύναμη και αφού περιφέρονταν τρεις μέρες γύρω από τον περίβολο, αναζητώντας μάταια την είσοδο, βρήκαν τον θάνατο, εκτός από τον επικεφαλής και τρεις στρατιώτες.

Όταν ο αυτοκράτορας πληροφορήθηκε την οικτρή αυτή αποτυχία, έστειλε τον γιο του για να συλλάβει την αγία. Και αυτόν όμως τον χτύπησε ο Θεός και έπεσε από το άλογό του νεκρός. Τότε κατά συμβουλή ενός πρώην εραστή της Ευδοκίας, ο αυτοκράτορας έγραψε στην αγία ζητώντας της να μεσολαβήσει για να ξαναφέρει τον γιο του στη ζωή. Η Ευδοκία απάντησε με ταπείνωση, δηλώνοντας ότι δεν ήταν ικανή να ενεργήσει τέτοιο θαύμα και έκλεισε το γράμμα σταυρώνοντάς το τρεις φορές.

Μόλις ο αγγελιοφόρος έφερε το μήνυμα στο παλάτι μπροστά στο πτώμα του πρίγκηπα, εκείνος ζωντάνεψε, οπότε ο αυτοκράτορας και σύσσωμη η αυλή ανεβόησαν: «Μέγας ο Θεός των χριστιανών αφού επιτελεί τέτοια θαύματα!» Λέγεται μάλιστα ότι ο αυτοκράτορας βαπτίσθηκε μαζί με αρκετούς από το περιβάλλον του και ότι ο αναστημένος πρίγκηπας έγινε μετά αρχιερέας της πόλεως, ενώ η αδελφή του Γελασία ασπάσθηκε την ισάγγελο πολιτεία στη μονή της αγίας Ευδοκίας.

Ο αυτοκράτορας Αδριανός (117-138) που τον διαδέχθηκε, ήταν σφοδρός υπέρμαχος της ειδωλολατρίας. Έστειλε στην Ηλιούπολη έναν διοικητή, ονόματι Διογένη, φημισμένο για τη σκληρότητά του, ο οποίος είχε αρραβωνιαστεί την Γελασία. Το γεγονός ότι η μέλλουσα σύζυγός του προτίμησε τον μοναχικό βίο έκανε να φουντώσει μέσα του μίσος κατά της Ευδοκίας. Μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του, έστειλε πενήντα στρατιώτες να τη συλλάβουν. Ενώ αυτοί βρίσκονταν καθ' οδόν, παρουσιάστηκε στην Ευδοκία ο Χριστός και της ανήγγειλε ότι ήλθε η ώρα να λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου. Η Ευδοκία εισήλθε στον ναό, πήρε μαζί της μικρή μερίδα από το τίμιο Σώμα του Χριστού, υποδέχθηκε με ηρεμία και αξιοπρέπεια τους στρατιώτες και τους ακολούθησε χωρίς να προβάλλει αντίσταση. Στον δρόμο προπορευόταν άγγελος που κρατούσε πυρσό, χωρίς να τον αντιλαμβάνονται οι ειδωλολάτρες. Αφού την άφησαν τέσσερις μέρες στη φυλακή άσιτη και χωρίς νερό, την έφεραν ενώπιον του διοικητή με καλυμμένο το πρόσωπο, και μόλις αφαίρεσαν το πέπλο, το πρόσωπό της έλαμψε με φως εκθαμβωτικό, προκαλώντας κραυγές κατάπληξης όλων των παρισταμένων. Η αγία αποκρίθηκε θαρραλέα στις ερωτήσεις και κάλεσε τον Διογένη να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιό του χωρίς χρονοτριβή και άσκοπες ανακρίσεις. Την κάλεσαν να επιλέξει ανάμεσα σε τρεις λύσεις για να σώσει τη ζωή της: να λατρεύσει τα είδωλα, να επιστρέψει στον πρότερο βίο της ή να θέσει την περιουσία της στη διάθεση του δημοσίου.

Η Ευδοκία δήλωσε ότι επ' ουδενί δύναται να επιστρέψει στον πρότερο βίο της, τώρα που γνώρισε την αλήθεια, και ότι δεν είχε πλέον πλούτη στην κατοχή της γιατί τα είχε μοιράσει. Τότε κατά διαταγή του Διογένη

την παρέλαβαν τέσσερεις στρατιώτες και επί δύο ολόκληρες ώρες την ξυλοκοπούσαν αλύπητα. Ύστερα καθώς προσπαθούσαν να την γδύσουν ώστε να την δέσουν στο τιμωρητικό ξύλο, βρήκαν πάνω της το σκεύος με το τίμιο Σώμα. Όταν ο διοικητής επιχείρησε να το ανοίξει, αναπήδησε φλόγα που έκαψε όλους τους παρευρισκόμενους και άφησε τον Διογένη μισοπαράλυτο. Καθώς γονάτιζε να προσευχηθεί στον θεό Ήλιο για να τον θεραπεύσει, μια αστραπή έσκισε τον ουρανό και ο Διογένης έπεσε καταγής κεραυνόπληκτος. Στο μεταξύ απαστράπτων άγγελος κατήλθε εξ ουρανού και συνομιλούσε με την οσία, αφού την σκέπασε σεμνά με ένα πέπλο. Ένας στρατιώτης αυτόπτης μάρτυς της σκηνής, μετανοώντας, της έλυσε τα δεσμά και την παρακάλεσε να μεσιτεύσει για όσους είχαν χτυπηθεί από τη θεία οργή, ώστε να αναστηθούν και να μπορέσουν να μετανοήσουν. Η Ευδοκία από φιλευσπλαχνία προσευχήθηκε και πάραυτα οι νεκροί αναστήθηκαν, γεγονός που οδήγησε πολλούς στην πίστη του Χριστού. Η αγία παρέμεινε στην πόλη λίγο καιρό για να διδάξει τον λαό, επιτελώντας και άλλα θαύματα, ως την ημέρα που, μετά τον θάνατο του Διογένη, ένας άλλος διοικητής, ονομαζόμενος Βικέντιος, διορίστηκε στην Ηλιούπολη και αποφάσισε να δώσει τέλος στη φήμη της Ευδοκίας. Έστειλε στρατιώτες στην κατοικία της, οι οποίοι την αποκεφάλισαν χωρίς άλλες διαδικασίες, ικανοποιώντας έτσι τον πόθο της: την οριστική της ένωση με τον ουράνιο Νυμφίο. Έκτοτε τα τίμια λείψανα της αγίας Ευδοκίας επιτελούν πλήθος θαυμάτων, μαρτυρίες ανά τις γενεές των χριστιανών της δύναμης της μετανοίας.

Τι είναι τα Ψυχοσάββατα και πότε πέφτουν το 2021;

Αλήθεια πόσα είναι τα ψυχοσάββατα σύμφωνα με την ελληνορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση και πότε πέφτουν; Γιατί τα τελούμε; Ας δούμε!

Πολλοί από εμάς έχουμε χάσει αγαπημένα μας πρόσωπα, άλλα περισσότερο και άλλα λιγότερο κοντινά. Σίγουρα τα πρόσωπα αυτά ζουν στις αναμνήσεις μας, αλλά καλό είναι να τα τιμούμε πότε πότε.

Ο τρόπος που μπορούμε να το κάνουμε αυτό είναι με κάποιες τελετές που γίνονται από την ορθόδοξη εκκλησία. Αυτά είναι τα μνημόσυνα που γίνονται σε κάποια συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα (πχ 40 μέρες, τρεις μήνες, εννιά μήνες, ένας χρόνος κλπ) και τα τρισάγια.

Εκτός όμως από αυτές τις τελετές υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα Σάββατα του χρόνου που είναι αφιερωμένα στους νεκρούς. Αυτά είναι ένα είδος μνημόσυνου και είναι τα λεγόμενα ψυχοσάββατα.

Γιατί υπάρχουν τα ψυχοσάββατα

Σύμφωνα με τα εκκλησιαστικά βιβλία, τα ψυχοσάββατα είναι ένα είδος άκαιρου (μη προγραμματισμένου) μνημοσύνου που αναλαμβάνει η ίδια εκκλησία για όσους δεν μπορούν για οποιοδήποτε λόγο να τελέσουν τα καθιερωμένα μνημόσυνα.

Η πρόβλεψη αυτή υπάρχει κυρίως για όσους πέθαναν στη ξενιτιά ή σε δύσκολες συνθήκες π.χ. στη θάλασσα, στα βουνά κλπ ή ακόμη και για τους φτωχούς που δεν έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν τα κανονικά μνημόσυνα.

Τα ψυχοσάββατα λοιπόν είναι ένα μνημόσυνο που κάνει η εκκλησία ώστε όλοι να έχουν την δυνατότητα να συγχωρεθούν και να κριθούν κατά την Δευτέρα Παρουσία.

Τα ψυχοσάββατα για να συγχωρεθεί η ψυχή των αγαπημένων μας προσώπων συνηθίζεται να προσφέρουμε κόλλυβα, τα οποία μπορούμε είτε να τα φτιάξουμε μόνοι μας είτε να τα πάρουμε έτοιμα από κάποιο ζαχαροπλαστέιο.

Στη συνέχεια, τα πηγαίνουμε στην εκκλησία για να διαβαστούν είτε στον Εσπερινό της Παρασκευής είτε στη Θεία Λειτουργία του Σαββάτου.

Ψυχοσάββατα του 2021

Σύμφωνα με την ορθόδοξη εκκλησία, τα επίσημα ψυχοσάββατα είναι δύο. Πρόκειται για κινητές “εορτές” και η ακριβή τους ημερομηνία αλλάζει κάθε χρόνο ανάλογα με το πότε πέφτει το Πάσχα.

Για το έτος 2021 το πρώτο ψυχοσάββατο πέφτει στις 6 Μαρτίου (μία μέρα πριν από την Κυριακή των Αποκριών, ενώ το δεύτερο ψυχοσάββατο πέφτει στις 19 Ιουνίου (μία μέρα νωρίτερα από την Κυριακή της Πεντηκοστής).

Μεσα στην ιδιαίτερη μέριμνά της για τούς κεκοιμημένους η αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας έχει καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι’ αυτούς.

Όπως η Κυριακή είναι η ημέρα της αναστάσεως του Κυρίου, ένα εβδομαδιαίο Πάσχα, έτσι το Σάββατο είναι η ημέρα των κεκοιμημένων, για να τους μνημονεύουμε και να έχουμε κοινωνία μαζί τους. Σε κάθε προσευχή και ιδιαίτερα στις προσευχές του Σαββάτου ο πιστός μνημονεύει τούς οικείους, συγγενείς και προσφιλείς, ακόμη και τούς εχθρούς του που έφυγαν από τον κόσμο αυτό, αλλά ζητά και τις προσευχές της Εκκλησίας γι’ αυτούς.

Στο δίπτυχο, που φέρνουμε μαζί με το πρόσφορο για τη θεία Λειτουργία, αναγράφονται τα ονόματα των ζώντων και των κεκοιμημένων, τα οποία μνημονεύονται.

Σε ετήσια βάση η Εκκλησία έχει καθορίσει δύο Σάββατα, τα οποία αφιερώνει στους κεκοιμημένους της. ***Είναι τα μεγάλα Ψυχοσάββατα• το ένα πριν από την Κυριακή της Απόκριω και το άλλο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής.***

Με το δεύτερο Ψυχοσάββατο διατρανώνεται η πίστη μας για την καθολικότητα της Εκκλησίας, της οποίας την ίδρυση και τα γενέθλια (επί γης) γιορτάζουμε κατά την Πεντηκοστή. Μέσα στη μία Εκκλησία περιλαμβάνεται η στρατευομένη εδώ στη γη και η θριαμβεύουσα στους ουρανούς.

Το Ψυχοσάββατο πριν από την Κυριακή της Απόκριω έχει το εξής νόημα: Η επόμενη ημέρα είναι αφιερωμένη στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, εκείνη τη φοβερή ημέρα κατά την οποία όλοι θα σταθούμε μπροστά στο θρόνο του μεγάλου Κριτή. Για το λόγο αυτό με το Μνημόσυνο των κεκοιμημένων ζητούμε από τον Κύριο να γίνει ίλεως και να δείξει τη συμπάθεια και τη μακροθυμία του, όχι μόνο σε μας αλλά και στους προαπελθόντας αδελφούς, και όλους μαζί να μας κατατάξει μεταξύ των υιών της Επουράνιας Βασιλείας Του.

Κατά τα δύο μεγάλα Ψυχοσάββατα η Εκκλησία μας καλεί σε μία παγκόσμια ανάμνηση «πάντων των απ’ αιώνος

κοιμηθέντων ευσεβώς επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου».

Μνημονεύει:

- * Όλους εκείνους που υπέστησαν «άωρον θάνατον», σε ξένη γη και χώρα, σε στεριά και σε θάλασσα.
- * Εκείνους που πέθαναν από λοιμική ασθένεια, σε πολέμους, σε παγετούς, σε σεισμούς και θεομηνίες.
- * Όσους κήκαν ή χάθηκαν.
- * Εκείνους που ήταν φτωχοί και άποροι και δεν φρόντισε κανείς να τους τιμήσει με τις ανάλογες Ακολουθίες και τα Μνημόσυνα.

Ο Θεός δεν περιορίζεται από τόπο και χρόνο. Γι Αυτόν είναι γνωστά και συνεχώς παρόντα όχι μόνο όσα εμείς αντιλαμβανόμαστε στο παρόν, αλλά και τα παρελθόντα και τα μέλλοντα. Το διατυπώνει λυρικότατα μία προσευχή της Ακολουθίας της θείας Μεταλήψεως, που αποδίδεται στον άγιο Ιωάννη Δαμασκηνό η στον άγιο Συμεών τον νέο θεολόγο: « Επί το βιβλίον δε σου και τα μήπω πεπραγμένα γεγραμμένα σοι τυγχάνει».

Ο Θεός έχει γραμμένες στο βιβλίο της αγάπης του και τις πράξεις που θα γίνουν στο μέλλον, άρα και τις προσευχές που αναπέμπουμε τώρα για πρόσωπα που έζησαν στο παρελθόν. Ως αιώνιος και πανταχού παρών ο πανάγαθος Κύριος μας Ιησούς Χριστός αγκαλιάζει με τη θεία του πρόνοια το άπειρο σύμπαν και τούς ατέρμονες αιώνες. Όλους τους ανθρώπους που έζησαν, ζουν

και θα ζήσουν τούς νοιάζεται η αγάπη του• «η γαρ αγάπη του Χριστού συνέχει ημάς» (Β΄ Κο 5,14).

Με αυτήν την πίστη αναθέτουμε στην αγάπη και στην αγαθότητα του Θεού «εαυτούς και αλλήλους», τούς ζωντανούς αλλά και τούς κεκοιμημένους μας.

Το Ψυχοσάββατο της Πεντηκοστής και ορισμένες παρερμηνείες στην Παράδοση της Εκκλησίας:

Θα πρέπει, τέλος, να εξηγήσουμε ότι πολλά λάθη από την άγνοια του παρελθόντος έχουν φτάσει ως τις μέρες μας, και θα πρέπει άμεσα να διορθωθούν.

■ Τα μνημόσυνα θα πρέπει να γίνονται την ημέρα που πρέπει, αν αυτό είναι εφικτό, αλλιώς κατ' οικονομία και μόνο ο ιερέας θα επιτρέψει την τέλεση του νωρίτερα ή αργότερα.

■ Το σπάσιμο γυάλινων αντικειμένων ή άλλων τοιούτων,το σκέπασμα των καθρεφτών και των τηλεοράσεων για άγνωστο λόγο και η απαίτηση των συγγενών από τον ιερέα να κάνει αγιασμό στο σπίτι του αποθανόντος για να φύγει το κακό, είναι άκρως ειδωλολατρικές συνήθειες και είναι καιρός με την καθοδήγηση των ιερέων μας, να εξαλειφθούν από την παράδοση της Εκκλησίας μας.

■ Στα μνημόσυνα παραθέτουμε και ευλογούνται μόνο καλώς βρασμένα κόλλυβα (σιτάρι) ως ενδεικτικά της Αναστάσεως και όχι άλλα υποκατάστατα (κουλουράκια – ψωμάκια – γλυκά κ.τ.λ.). Τα κόλλυβα συμβολίζουν τις αμαρτίες του αποθανόντος κι εμείς όταν τα τρώμε λέμε “ο Θεός να τον συγχωρέσει”.

■ Το πρώτο Σάββατο της Τεσσαρακοστής δεν είναι «Ψυχοσάββατο», αλλά εορτάζουμε το «δια κολλύβων» θαύμα του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.

■ Στα Ψυχοσάββατα μπορούμε να παραθέτουμε κόλλυβα είτε στην Εκκλησία, στον Εσπερινό της Παρασκευής και στην Θεία Λειτουργία του Σαββάτου, είτε στα κοιμητήρια, κατόπιν συννενοήσεως με τους ιερείς, το Σαββάτο μετά την Θεία Λειτουργία, είτε και στα δύο. Πρόκειται περί της ίδιας αξίας, αφού η ίδια ακολουθία διαβάζεται.

■ Τα ευλογηθέντα κόλλυβα δεν τα πετάμε ποτέ στα σκουπίδια, παρά μόνο τα μοιράζουμε σε γνωστούς και φίλους εις μνημόσυνο και συγχώρεση του αποθανόντα.

Celebrating the Greek Orthodox Saturday of Souls in Greece

While Greece is a country of many religions, [over ninety percent](#) of the Greek population identifies as Eastern Orthodox Christian. This makes all related holidays a huge deal here, and today we’re going to tell you about what you can expect on a Greek Orthodox Saturday of Souls.

1. What is the Greek Saturday of Souls?

Within the Greek Orthodox Church, there’s a tradition of praying for the νεκρός (*nekrós*), or “dead,” every Saturday. This is done in memoriam of when Jesus died on the Great and Holy Saturday. However, there are also two specific days set aside each year, which are often called Soul Saturday or Saturday of the Souls. On each Soul Saturday, Greek Orthodox Christians Τιμώ τους νεκρούς (*Timó tus nekrús*), or “honor the deceased,” and pray for their forgiveness. This is done specifically for those who have

died but—for whatever reason—never had a proper memorial service.

Even before Christianity entered Greece, it was very common for the Greek people to hold memorials for their dead, in which they offered sacrifices and prayed in order to ensure the deceased's forgiveness.

2. When are the Soul Saturday Dates?

The dates of Soul Saturday vary each year, based on [the Eastern Orthodox religious calendar](#). There are two main Soul Saturdays. The first one is on the Σάββατο πριν την Κυριακή της Απόκριεω (*Sávato prin tin Kiriakí tis Apókreō*), or “Saturday before [Meatfare Sunday](#).” The second one is on the Σάββατο πριν την Κυριακή της Πεντηκοστής (*Sávato prin tin Kiriakí tis Pendikostís*), or “Saturday before Pentecost Sunday.”

3. How Do the Greeks Celebrate Soul Saturday?

The most common Saturday of Souls traditions include μνημόσυνο (*mnimósino*), or “memorial services,” and an accompanying τρισάγιο (*triságio*), or “special memorial prayer.” As we mentioned earlier, this is a time to pray for the deceased's forgiveness so that they can αναπαύομαι εν ειρήνη (*anapávome en iríni*), or “rest in peace.” For a typical memorial service, the

event will first be publicized via printed announcements; during the actual service, [the Divine Liturgy](#) will be given, followed by the memorial prayer.

In Greece, Saturday of Souls is also an opportunity for people to visit the μνήμα (*mníma*), or “tomb,” of a loved one. Here, they show respect to the deceased by cleaning the tombstone, taking care of the land around it, leaving flowers, burning incense, and lighting the καντήλι (*kandíli*), or “vigil oil lamp.”

Another popular tradition is that of eating *koliva*. This is a delicious dessert that consists of boiled σιτάρι (*sitári*), or “wheat,” raisins, cinnamon, nuts, pomegranate, and powdered sugar. This dish is handed out after a memorial service, and if there are any leftovers, they're given to friends and family; this allows the dead to be symbolically forgiven. This custom is thought to have originated in Ancient Greece, because the Ancient Greeks used to offer the dead a similar dish of wheat and nuts.

Crete has a custom for Soul Saturday (and the day preceding it), in which people don't cut down trees. This is because they believe there are souls sitting on the branches, and cutting the trees down would disturb them.

Sunday of the Prodigal Son

The **Sunday of the Prodigal Son** is the second Sunday of [pre-Lent](#), the weeks of preparation preceding [Great Lent](#). It is the Sunday after the [Sunday of the Publican and Pharisee](#) and Sunday before [Meatfare Sunday](#). This pre-Lent is the start of the [Easter](#) cycle of worship in the Orthodox Church.

On this Sunday in the preparation for Great Lent, Orthodox Christians are read [Christ's parable](#) about God's loving forgiveness ([Luke](#) 15:11-24). They are to see themselves as being in a foreign country far from the Father's house and to make the movement of return to [God](#), where we truly belong. The parable gives assurance that the Father will receive them with joy and gladness in their journey through Great Lent, their journey home.

Κυριακή του Ασώτου

Η δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου είναι αφιερωμένη στην πολύ διδακτική παραβολή του ασώτου υιού (Λουκ.15,13-32). Η παραβολή ομιλεί για ένα πλούσιο νέο ο οποίος άσωτα κατασπατάλησε την περιουσία του σε χώρα μακρινή και στο τέλος κατάντησε να βόσκει χοίρους. Τότε μετανόησε και επέστρεψε στον πατέρα του, που τον δέχθηκε με άπειρη αγάπη και στοργή.

Ο ευαγγελιστής Λουκάς μας διέσωσε την παραβολή αυτή ως εξής: «Εἶπε δέ· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι

υιός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. καὶ ἠρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος

νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη». (Λουκ. 15, 11 - 32)

Απόδοση: «Υπήρχε κάποιος πατέρας που είχε δυο γιους. Ο δεύτερος, κάποια στιγμή, ζήτησε το μερίδιο της κληρονομιάς του και έφυγε σε μακρινές χώρες, όπου σπατάλησε την περιουσία του σε ασωτίες. Τα χρήματα κάποτε τελείωσαν και στην περιοχή έπεσε μέγας λιμός. Αναγκάστηκε να γίνει χοιροβοσκός και να προσπαθεί να χορτάσει από τις βρωμερές και ευτελείς τροφές των χοίρων. Μέσα στη δίνη του θυμήθηκε την αρχοντική ζωή στο πατρικό σπίτι. Θυμήθηκε πως ακόμα και οι δούλοι του πατέρα του ζούσαν ασύγκριτα καλλίτερη ζωή από τη δική του. Τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση να γυρίσει στο σπίτι του και να ζητήσει από τον πατέρα του να τον συγχωρήσει και να τον προσλάβει ως γιο του και τον περιποιήθηκε δεόντως, παρά τις διαμαρτυρίες του μεγάλου γιου του, διότι «νεκρός ην και ανέζησε, και απολωλὼς ἦν και εὐρέθη». Η παραβολή είναι ανεξάντλητη σε νοήματα, αφού, όπως λέγεται, ολόκληρο το έργο της Θείας Οικονομίας ευρίσκεται μέσα σ' αυτή. Το βαθύτερο νόημα της παραβολής είναι τετραπλό:

- α. Η απελπιστική κατάσταση στην οποία φθάνει ο αμαρτωλός.
- β. Η ανάγκη μετανοίας και τα σωτήρια αποτελέσματα της.
- γ. Το μέγεθος της θείας Ευσπλαχνίας στην οποία μπορούν να στηρίζονται και οι πλέον αμαρτωλοί, ώστε να μη φθάνουν ποτέ

στην απελπισία. Κανένα αμάρτημα, όσο μεγάλο κι αν θεωρείται, δεν μπορεί να υπερνικήσει τη φιλόανθρωπη γνώμη του Θεού και δ. Η αποφυγή του αισθήματος της αυτάρκειας του δικαιομένου, όπως θεωρούσε τον εαυτό του ο πρεσβύτερος υιός.

Εάν λοιπόν συναισθανθούμε την πραγματική πνευματική μας κατάσταση και με ειλικρίνεια ομολογήσουμε τα λάθη μας και την κατασπατάληση των ταλάντων που μας χάρισε ο Θεός, θα καταλάβουμε ότι αυτή την Κυριακή όλοι μας εορτάζουμε και όλοι, κατά κάποιο τρόπο, είμαστε άσωτοι υιοί, απομακρυνθέντες από τον «Οίκον του Ουρανίου Πατρός μας».

OUR JOURNEY TO PASCHA! 2021		
Created by Fr. Jonathan Bannon (ACROD)		
SUNDAYS	THEMES / GOSPEL READING	HOW TO PARTICIPATE:
Fast - Free Week FEBRUARY 21st	TRIGIDION WEEKS Publican and the Pharisee Epistle: 2 Timothy 3:10-15 Gospel: Luke 18:10-14	Show compassion on the poor and distressed. Trust in God, not yourself and ask for His help before every task this week.
Normal Fast Week FEBRUARY 28th	The Prodigal Son Returns! Epistle: 1 Corinthians 6:12-20 Gospel: Luke 15:11-32	Schedule a Confession. Every morning say, "Today I will be humble." Use up/freeze meats this week.
Meatfare MARCH 7th FAREWELL TO MEAT TODAY	The Last Judgement Epistle: 1 Corinthians 8:8-9:2 Gospel: Matthew 25:31-46	Pray facing East this week. Christ is returning from the East and we wait for Him! Use up/freeze dairy this week.
Cheesefare MARCH 14th FAREWELL TO CHEESE TODAY	Adam and Eve are cast from Paradise! FORGIVENESS SUNDAY Epistle: Romans 13:11-14:4 Gospel: Matthew 6:14-21	Ask each other for forgiveness each evening this week before bed.
1st Sunday of Lent MARCH 21st	GREAT LENT BEGINS WITH FORGIVENESS VESPERS SUNDAY of ORTHODOXY Epistle: Hebrews 11:24-26, 32-12:2 Gospel: John 1:43-51	Bring an icon to church for a procession.
2nd Sunday of Lent MARCH 28th	ST GREGORY PALAMAS Epistle: Hebrews 1:10-2:3 Gospel: Mark 2:1-12	Bring a prayer rope to be blessed today! Use it and pray the Jesus Prayer each day this week.
3rd Sunday of Lent APRIL 4th	VENERATION OF THE HOLY CROSS HALF WAY TO PASCHA! Epistle: Hebrews 4:14-5:6 Gospel: Mark 8:34-9:1	Wear your cross to church and kiss the cross each morning with a bow!
4th Sunday of Lent APRIL 11th	ST JOHN of the LADDER Epistle: Hebrews 6:13-20 Gospel: Mark 9:17-31	Every time you climb stairs this week ask St. John to help you reach Paradise with the sign of the cross!
5th Sunday of Lent APRIL 18th	ST MARY of EGYPT Epistle: Hebrews 9:11-14 Gospel: Mark 10:32-45	Ask the Theotokos to offer you and the world pure thoughts and ideas this week.
FLOWERY (PALM) SUNDAY! APRIL 25th GREAT WEEK BEGINS	GREAT AND HOLY WEEK ENTRY OF OUR LORD INTO JERUSALEM Epistle: Philippians 4:4-9 Gospel: John 12:1-18	Place your palm branches and pussywillows behind an icon at home and in your car!
GREAT AND HOLY FRIDAY APRIL 30th	GREAT AND HOLY FRIDAY JESUS DIES ON THE CROSS CHECK WITH YOUR PARISH FOR ROYAL HOURS AND VESPER SCHEDULE	Refrain from TV, Internet & Phones to honor Christ's Death.
FEAST OF FEASTS! MAY 2nd NO FASTING!	BRIGHT WEEK HOLY PASCHA! (CHRIST IS RISEN!) Epistle: Acts 1:1-8 Gospel: John 1:1-17	Greet everyone with "CHRIST IS RISEN!" & say it before good morning and goodnight!

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, February 28, 2021

Sunday of the Prodigal Son

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΖ΄ Λουκᾶ (τοῦ Ασώτου)

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Βασιλική Αναστασσάτου

40 days: Vasiliki Anastassatos

40 μέρες: Αικατερίνη Δούβρη

40 days: Ekaterini Douvris

1 χρόνος: Αντώνιος Δούβρης

1 year: Antonios Douvris